

عنوان مقاله:

تاثیر معماری ایرانی اسلامی بر ارتقای کیفیت محیط اجتماعی و افزایش تعاملات در فضاهای شهری

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی در گذر زمان (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

زهرا گروه ای ها - کارشناسی ارشد طراحی شهری

مهدی قربانی - کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

هر مقاله بودن در جمع و برقراری روابط اجتماعی همواره یکی از موارد ضروری در زندگی بشر بوده که شکل گیريجوامع شهری براساس پاسخگویی به همین نیاز محقق شده است از سوی دیگر نیز این روابط برای شکل گیری و تعامل پذیری، نیاز به فضاهایی مخصوص به خود دارد که فضای شهری را می توان محل ظهور و تجلی این روابط درجوامع شهری دانست. درواقع فضاهای باز به عنوان عرصه ای عمومی میتوانند فضاهایی برای ایجاد روابط اجتماعی و فرهنگی افراد ساکن در جامعه باشند. طراحان محیط همواره با ابعاد مختلفی در طراحی فضاهای عمومی روبرو هستند و آنچه اهمیت پیدا میکند این است که از میان انواع مؤلفه های تأثیرگذار در روابط اجتماعی حاضرین در فضا، کدامیک نقش مهمتری دارد. ویژگی های مختلف معماری و شهرسازی ایرانی -اسلامی حاکم بر فضاهای شهری، نقش موثرومستقیمی را بر خلق روابط اجتماعی در این فضاها نشان می دهد درحالیکه امروزه در اغلب فضاهای شهری کاهش روابط و مشارکت اجتماعی ساکنان را شاهد هستیم. لذا این پژوهش برآن است تا با بررسی معنا و مفهوم کیفیت محیط زندگی و همچنین آشنایی با انواع فضاهای شهری، مفاهیم تأثیرگذار معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی بر شکل گیری تعاملات اجتماعی در این فضاها و ارتقای کیفیت محیط را در شهر تاریخی قزوین بررسی و راه کارهایی را نیز در این زمینه ارائه دهد.

کلمات کلیدی:

روابط اجتماعی، فضاهای باز، شهرسازی و معماری ایرانی اسلامی، فضای شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/400573>

